

Sygn. akt: XI Ns 2386/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu XI Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jolanta Sikorska

Protokolant:	St. Sekr. Sądowy Mirosława Prusaczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2016 r. w Toruniu na rozprawie sprawy z wniosku T. S. z udziałem A. W. o podział majątku wspólnego;

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego T. S. i A. W. wchodzi nieruchomości o pow. 0,0896 ha położona w miejscowości Z. przy ul. (...), odpowiadająca działce ewidencyjnej o nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Toruniu w VI Wydziale Ksiąg Wieczystych prowadzona jest księga wieczysta numer (...), wartości **146.000,- zł (sto czterdzieści sześć tysięcy zł)**;

II. ustalić, że **udział T. S.** w majątku wspólnym po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej wynosi **9/10 (dziewięć dziesiątych) części** a **udział A. W.** w majątku wspólnym po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej wynosi **1/10 (jedną dziesiątą) części**, stosownie do stopnia przyczynienia się każdego z nich do powstania tego majątku;

III. dokonać podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że przyznać T. S. na wyłączną własność nieruchomości o pow. 0,0896 ha położoną w Z. Wielkiej przy ul. (...), odpowiadającą działce ewidencyjnej nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu prowadzi księgę wieczystą numer (...);

IV. zasądzić od wnioskodawczyni T. S. na rzecz uczestnika A. W. spłatę z tytułu podziału majątku wspólnego w wysokości **14.200,- zł (czternaście tysięcy dwieście zł)** płatną w terminie jednego roku od daty uprawomocnienia się postanowienia;

V. ustalić, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie;

VI. nakazać pobrać od uczestnika A. W. na rzecz Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Toruniu) z należności zasądzonej w pkt 4 postanowienia kwotę 2.949,48 zł (dwa tysiące dziewięćset czterdzieści dziewięć 48 / 100 zł) tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni T. S. wniosła o ustalenie, że w skład majątku wspólnego jej i uczestnika A. W. wchodzi wyłącznie nieruchomości o powierzchni 0,0896 ha, oznaczona jako działka nr (...), położona w Z. Wielkiej, dla której Sąd Rejonowy w Toruniu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym,

tj. ustalenie, że przysługuje jej udział w wysokości 1/1 (pozbawienie uczestnika całego udziału w majątku wspólnym) oraz o dokonanie podziału majątku wspólnego, a także o zasądzenie na jej rzecz od uczestnika kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, że związek małżeński jej i uczestnika został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 12 września 2014 r. z wyłącznej winy uczestnika oraz że na dzień ustania małżeństwa w skład majątku wspólnego wchodziła wyłącznie w/w nieruchomości. Żądanie ustalenia nierównych udziałów wnioskodawczyni uzasadniła alkoholizmem uczestnika, uchylaniem się przez niego od stałej pracy, brakiem zainteresowania rodziną i jej potrzebami, agresywnością uczestnika, znęcaniem się fizycznym i psychicznym nad rodziną. Wnioskodawczyni podniosła, że przez cały okres trwania małżeństwa tylko ona wykonywała pracę zarobkową, uczestnik wprawdzie sporadycznie podejmował pracę, jednakże wszelkie uzyskane z niej pieniądze przeznaczał na alkohol. Podkreśliła, że pieniądze na zakup nieruchomości otrzymała od rodziców, a materiały do budowy domu częściowo otrzymała od rodziców, a w pozostałej części zostały zakupione z jej wynagrodzenia. Wnioskodawczyni wskazała, że budynek od 1989 r. niszczyje, obecnie tylko ona wraz z matką i córką zajmuje się przedmiotową nieruchomością i ponosi koszty związane z jej utrzymaniem.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 r. Sąd ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu uczestnika A. W. kuratora procesowego w osobie pracownika sądu S. Ś. (k. 77).

Kurator wniósł o zasądzenie spłaty udziału na rzecz uczestnika (k. 100) oraz o oddalenie wniosku o ustalenie nierównych udziałów (k. 142v).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 stycznia 1983 r. T. S. i A. W. zawarli związek małżeński przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Z. Wielkiej.

(**dowód** : odpis zupełny aktu małżeństwa k. 53 akt, k. 8 akt I C 1885/13)

Uczestnik przez cały okres trwania związku małżeńskiego był osobą uzależnioną od alkoholu. Od początku pił. Bywał w Izbie Wytrzeźwień. Bardzo często wynosił z domu rzeczy i sprzedawał na alkohol. Nigdy nie chciał się leczyć. Zdarzały się interwencje Policji. Pod wpływem alkoholu niszczył przedmioty w domu. Pożyczał od osób trzecich pieniądze na alkohol, kupował alkohol na kredyt (brał towar bez zapłaty), a długi spłacała wnioskodawczyni.

Uczestnik nie zgromadził żadnych oszczędności przed zawarciem związku małżeńskiego, nie dostał żadnego spadku ani majątku od swojej rodziny.

(**dowód** : zeznania S. C. k. 105v, zeznania H. S. k. 105v, zeznania E. W. k. 141v, zeznania W. P. k. 141v, zeznania wnioskodawczyni k. 142)

W czasie trwania związku małżeńskiego wnioskodawczyni wykonywała stałą pracę zarobkową (z wyjątkiem roku 1997, w którym pobierała zasiłek dla bezrobotnych). Zarobione pieniądze przeznaczała na zaspokojenie potrzeb rodziny. Uczestnik pracował sporadycznie jako murarz (w okresach od 3 czerwca 1982 r. do 2 sierpnia 1982 r., od 4 maja 1983 r. do 20 listopada 1983r.), a zarobione pieniądze przeznaczał na alkohol. Po 1987 r. już nigdy nie podjął stałej pracy.

(**dowód** : świadectwa pracy wnioskodawczyni k. 12-20, umowa o pracę k. 21, decyzja k. 22, świadectwa pracy uczestnika k. 55-57, zeznania S. C. k. 105v, zeznania H. S. k. 105v, zeznania wnioskodawczyni k. 142)

W 1986 r. T. S. i A. W. nabyli niezabudowaną nieruchomość o powierzchni 0,0896 ha, oznaczoną jako działka nr (...), położoną w Z. Wielkiej, dla której Sąd Rejonowy w Toruniu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

(**dowód** : wydruki treści księgi wieczystej nr (...) k. 24-41, zeznania wnioskodawczyni k. 142)

Pieniądze na zakup nieruchomości dała matka wnioskodawczyni H. S., która sprzedała 4 krowy.

Pieniądze na zakup nieruchomości dał również brat uczestnika E. W., który sprzedał 4 byki.

(**dowód** : zeznania H. S. k. 105v, zeznania E. W. k. 141v, częściowo zeznania wnioskodawczynie k. 142)

Na przedmiotowej nieruchomości wzniesiony został dom jednorodzinny. Budowę rozpoczęto w 1986 r. i dotąd nie zakończono. Pieniądze na opłacenie robotników przy budowie pochodziły z dochodów wnioskodawczynie. Pieniądze na budowę domu dawali rodzice wnioskodawczynie. H. S. razem z mężem kupowała materiały do budowy: wapno, cement, szlakę. E. W. pomagał przy budowie domu, dawał materiały na budowę (rury, cegły).

Uczestnik wyprzedawał zakupione przez wnioskodawczynię materiały, które miały zostać użyte do wykończenia domu – hydrofor, grzejniki, drzwi, okna, drewno na podłodze.

Wartość zabudowanej nieruchomości według stanu na dzień 8 listopada 2014 r. wynosi obecnie 146 000 zł.

(**dowód** : opinia biegłego T. T. k. 114-133, zeznania S. C. k. 105v, zeznania H. S. k. 105v, zeznania E. W. k. 141v, zeznania wnioskodawczynie k. 142)

Uczestnik nie płacił alimentów na syna R.. Przeciwno uczestnikowi prowadzona była w 1996 r. przez Komornika Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie III Kmp 45/90 egzekucja alimentów na podstawie tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 lipca 1994 r., sygn. III Rc 424/94. Został aresztowany za niealimentację, odbywał karę pozbawienia wolności.

(**dowód** : doniesienie o przestępstwie nie alimentacji k. 59, zeznania E. W. k. 141v, zeznania wnioskodawczynie k. 142)

Ok. 10 lat temu uczestnik wyjechał do W. i od tej pory nie ma z nim kontaktu.

(**dowód** : zeznania E. W. k. 141v)

Wyrokiem z dnia 12 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Toruniu rozwiązał przez rozwód związek małżeński T. S. i A. W. z wyłącznej winy uczestnika. Wyrok uprawomocnił się w dniu 8 listopada 2014 r.

(**dowód** : odpis wyroku k. 52 akt, k. 191 akt I C 1885/13)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zebranych dokumentów, opinii biegłego, zeznań świadków oraz zeznań wnioskodawczynie.

Sąd za wiarygodne uznał dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, które zostały przedłożone przez wnioskodawczynię. Nie budziły one wątpliwości. Dowody w postaci świadectw pracy (k. 12-20, 55-57) potwierdziły twierdzenia wnioskodawczynie o wykonywaniu przez nią stałej pracy zarobkowej w czasie trwania małżeństwa oraz o sporadycznym wykonywaniu pracy zarobkowej przez uczestnika.

Sąd w pełni podzielił wnioski z opinii biegłego sądowego z dziedziny (...) (k. 114-132), co do wartości nieruchomości stron. W ocenie Sądu opinia biegłej sporządzona została w sposób rzetelny, pełny oraz prawidłowy i nie budziła ona wątpliwości. W ocenie Sądu biegły zasadnie przyjął do wyceny metodę pozostałościową – nie można było wykonać oszacowania w podejściu porównawczym z uwagi na nieukończoną budowę domu. Opinia nie była kwestionowana przez strony.

Sąd dał wiarę zeznaniom córki stron S. C. (k. 105-105v) oraz matki wnioskodawczynie H. S. (k. 105v) na okoliczność funkcjonowania rodziny, stopnia przyczynienia się stron do powstania majątku wspólnego. Świadkowie ci jako bliska rodzina (córka stron, matka wnioskodawczynie) byli dobrze zorientowani odnośnie do tych okoliczności, potwierdzili fakt uzależnienia uczestnika od alkoholu i związane z tym konsekwencje – brak stałej pracy, nieprzyczynianie się do

zaspokajania potrzeb rodziny, wyprzedawanie przedmiotów należących do majątku wspólnego, zaciąganie długów w celu kupna alkoholu.

Sąd dopuścił (zawnioskowany przez kuratora na okoliczność miejsca pobytu uczestnika) dowód z zeznań świadków E. W. i W. P. z urzędu również na okoliczność przyczynienia się stron do powstania dorobku. Działanie to było zgodne z przepisem art. 232 zd. 2 kpc. Przepis ten stanowi istotny wyjątek od zasady kontrydiktoryjności i wynikającego z niej ciężaru dostarczenia dowodów przez strony. Przeprowadzenie konkretnego dowodu przez sąd może prowadzić do naruszenia zasady równości, jednakże w tym konkretnym przypadku przeprowadzenie dowodu z urzędu miało na celu zapewnienie tej równości, ponieważ uczestnik nie brał udziału w postępowaniu, a jego interesy reprezentował kurator procesowy niebędący profesjonalnym pełnomocnikiem i nieposiadający fachowej wiedzy prawniczej.

Sąd dał wiarę zeznaniom brata uczestnika E. W. (k. 141v) oraz siostry uczestnika W. P. (k. 141v-142), ponieważ co do zasady były one zgodne z zeznaniami S. C. i H. S. odnośnie uzależnienia uczestnika od alkoholu. Świadkowie ci nie mieli wiedzy na temat tego, czy uczestnik trwonił majątek, przepijał wypłaty, niszczył przedmioty domowe, zaciągał długi na alkohol. W tej części ich zeznania były zatem niesprzeczne z zeznaniami S. C. i H. S..

Istotna rozbieżność dotyczyła tej części zeznań E. W., w której zeznał on, że przekazał w formie darowizny pieniądze na zakup nieruchomości (pochodzące ze sprzedaży byków). H. S. również zeznała, że przekazała na zakup nieruchomości pieniądze pochodzące ze sprzedaży krów, a wnioskodawczyni zeznała, że pieniądze na zakup nieruchomości dostała od rodziców oraz że nie słyszała, że szwagier dawał pieniądze na zakup nieruchomości. Sąd uznał, że nie ma podstaw do kwestionowania zeznań E. W. w części dotyczącej przekazania środków na zakup nieruchomości. Ostatecznie kwestia nie ma rozstrzygającego znaczenia przy ocenie stopnia przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego, ponieważ H. S. i E. W. nie potrafili wskazać, czy dawali pieniądze jednej stronie czy obu, zatem można domniemywać, że czynili darowizny na rzecz obojga małżonków, dlatego też przysporzeń tych nie można rozpatrywać w kategoriach większego stopnia przyczynienia się jednego z małżonków do powstania majątku wspólnego.

Sąd dał również wiarę zeznaniom H. S. i E. W. w części dotyczącej ich pomocy przy wznoszeniu budynku na zakupionej nieruchomości, dostarczania materiałów budowlanych.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawczyni T. S. (k. 142) na okoliczność funkcjonowania rodziny, stopnia przyczynienia się stron do powstania majątku wspólnego – uzależnienia uczestnika od alkoholu i związanych z tym konsekwencji. Zeznania wnioskodawczyni znalazły pełne potwierdzenie w zeznaniach S. C. i H. S. oraz w zeznaniach A. G. złożonych w sprawie I C 1885/13 (k. 189-189v akt I C 1885/13). W części dotyczącej różnego stopnia wykonywania przez małżonków pracy zarobkowej znajdowały one potwierdzenie w przedłożonych świadectwach pracy.

Skład majątku wspólnego był bezsporny. Z przedłożonych dokumentów oraz zeznań wynika, że jedynym składnikiem majątku wspólnego stron jest nieruchomość KW nr (...), której wartość została określona przez biegłego, dlatego też Sąd orzekł jak w punkcie I. sentencji na podstawie art. 31 kro.

Kwestią sporną było żądanie wnioskodawczyni ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym poprzez ustalenie, że udział wnioskodawczyni wynosi 100%. Kurator reprezentujący uczestnika wniósł o oddalenie wniosku o ustalenie nierównych udziałów.

Przepis art. 43 § 1 kro ustanawia zasadę, że z chwilą ustania wspólności ustawowej oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku, który był nią objęty. Przyjęta w art. 43 § 1 kro konstrukcja jest przejawem równego traktowania małżonków także w zakresie stosunków majątkowych. Wyjątkiem od zasady równości udziałów małżonków w majątku wspólnym jest możliwość ustalenia nierównych udziałów, w innej od 1/2 wielkości tych udziałów. Unormowanie ujęte w art. 43 § 2 kro pozwala odejść od zasady równości udziałów, która gdyby była stosowana do wszystkich małżeństw w sposób mechaniczny i bezwzględny, mogłaby z punktu widzenia zasad współżycia społecznego budzić spore zastrzeżenia (Ignaczewski, Rozwód i separacja, wyd. 3, 2014, Komentarz do art. 43 kro).

Przepisy art. 43 KRO wyraźnie wskazują, że ustalenie nierównych udziałów małżonków może dotyczyć wyłącznie całego majątku wspólnego. Nie można zatem żądać ustalenia nierównych udziałów w niektórych składnikach majątku wspólnego (zob. postanowienie SN z 27.6.2003 r., IV CKN 278/01, OSNC 2004, Nr 9, poz. 146). W orzecznictwie przyjmuje się, że w sytuacjach wyjątkowych ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym może polegać na całkowitym pozbawieniu małżonka udziału w tym majątku (zob. postanowienie SN z 3.12.1968 r., III CRN 100/68, OSNCP 1969, Nr 11, poz. 205).

Ustawodawca uzależnił możliwość ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym od łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

- 1) przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego w różnym stopniu i
- 2) istnienia ważnych powodów, które uzasadniają ustalenie udziałów w innym od równości stosunku.

W art. 43 § 3 KRO wskazano, że przy ocenie, w jakim stopniu każde z małżonków przyczyniło się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowywaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym.

Doprecyzowanie użytego w art. 43 § 2 KRO nieostrego pojęcia „ważne powody” zostało przez ustawodawcę pozostawione doktrynie i judykaturze. Przyjmuje się, że ważne powody w rozumieniu art. 43 § 2 KRO oznaczają względy natury moralnej, które sprawiają, iż w niektórych sytuacjach faktycznych równość udziałów małżonków w majątku wspólnym mogłaby być traktowana jako rozstrzygnięcie kolidujące z zasadami współżycia społecznego. Przy ocenie istnienia „ważnych powodów”, o których mowa w art. 43 § 2 KRO, należy mieć na uwadze całokształt postępowania małżonków w czasie trwania wspólności majątkowej w zakresie wykonywania ciężących na nich obowiązków względem rodziny, którą przez swój związek założyli (zob. postanowienie SN z 5.10.1974 r., III CRN 190/74, L.). Ustalenie nierównych udziałów małżonków na podstawie art. 43 § 2 KRO może mieć zastosowanie nie w każdym przypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz tylko w tych przypadkach, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynia się do powstania majątku wspólnego stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych (zob. postanowienie SN z 30.11.1972 r., III CRN 235/72, OSNCP 1973, Nr 10, poz. 174; postanowienie SN z 26.11.1973 r., III CRN 227/73, OSNCP 1974, Nr 11, poz. 189). W pojęciu ważnych powodów należy umieścić zachowywanie się małżonków w sposób szkodliwy dla interesów rodziny, przejawiające się w porzuceniu rodziny i niewykazywaniu żadnej troski o jej byt, prowadzeniu naganego moralnie trybu życia, uchylaniu się od pracy. Przy ocenie zasadności zgłoszonego żądania o ustalenie nierównych udziałów nie ma znaczenia sama tylko wysokość pobieranych zarobków i uzyskiwanie dochodów oraz sposób i racjonalność ich wykorzystywania w ramach zaspokajania potrzeb rodziny. W pojęciu ważnych powodów nie mogą się mieścić okoliczności niezależne od małżonków, niezawinione przez nich lub zasługujące na usprawiedliwienie. Należy do nich zaliczyć np. brak pracy z powodu bezrobocia, kalectwo, długotrwałą chorobę, sprawowanie opieki nad osobami bliskimi, pobieranie nauki w celu osiągnięcia wyższych kwalifikacji zawodowych (Ignaczewski, Rozwód i separacja, wyd. 3, 2014, Komentarz do art. 43 kro).

Odnosząc te rozważania do niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że wnioskodawczyni wykazała obie przesłanki roszczenia o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym – wykazała, że uczestnik praktycznie nie przyczynił się do powstania majątku wspólnego oraz że istnieją ważne powody, które przemawiają za ustaleniem nierównych udziałów w majątku wspólnym. Uczestnik przez zdecydowaną większość czasu trwania związku małżeńskiego pozostawał bez pracy, od 10 lat nie ma z nim kontaktu i nie wiadomo, co się z nim dzieje, podczas gdy wnioskodawczyni przez cały czas trwania związku małżeńskiego była czynna zawodowo, uzyskiwała dochód, który przeznaczała na zaspokojenie potrzeb rodziny oraz na zakupy materiałów i opłacenie kosztów robót budowlanych przy wznoszeniu budynku na nieruchomości stron. Uczestnik nie tylko nie przyczynił się do powstania majątku wspólnego, lecz wręcz tronił ten majątek, wyprzedając należące do niego przedmioty (np. materiały na wykończenie domu) w celu zakupu alkoholu oraz niszcząc je, gdy był pod wpływem alkoholu. Jednocześnie jednak nie można nie zauważyć,

że podstawowy składnik majątku wspólnego (niezabudowana nieruchomość) został nabyty z darowizn uczynionych na rzecz obojga małżonków (darowizn uczynionych przez matkę wnioskodawczyni oraz brata uczestnika), zatem do jego nabycia nie przyczyniło się w istocie żadne z małżonków, dlatego też Sąd uznał, że nie można całkowicie pozbawić uczestnika udziału w majątku wspólnym i ustalił, że jego udział wyniósł 1/10. W ocenie Sądu za ustaleniem nierównych udziałów w majątku wspólnym przemawiają ważne powody w postaci uchylania się przez uczestnika od pracy (uczestnik jako murarz z całą pewnością znalazłby pracę zarobkową, gdyby tego chciał), jego alkoholizmu, trwonienia przez niego składników majątku wspólnego, zaciągania długów na zakup alkoholu, porzucenia rodziny i niewykazywaniu żadnej troski o jej byt (od 10 lat nie ma z nim żadnego kontaktu, a również wcześniej nie łożył na utrzymanie rodziny).

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie II. sentencji postanowienia na podstawie art. 43 kro ustalił, że udział T. S. w majątku wspólnym po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej wynosi 9/10 części, a udział A. W. – 1/10, stosownie do stopnia przyczynienia się każdego z nich do powstania tego majątku.

Zgodnie z art. 46 kro od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku. Zgodnie natomiast z art. 1035 kc jeżeli spadek przypada kilku spadkobiercom, do wspólności majątku spadkowego oraz do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych.

Zgodnie z art. 212 kc, który ma zastosowanie do podziału majątku wspólnego podstawowym i pierwszym sposobem zniesienia współwłasności jest podział fizyczny rzeczy. Dopiero jeżeli podział fizyczny rzeczy nie może być dokonany, bo rzecz nie daje się podzielić, albo występują negatywne przesłanki wymienione w art. 211 kc, zniesienie współwłasności może nastąpić przez przyznanie całej rzeczy jednemu współwłaścicielowi z obowiązkiem spłaty pozostałych. Rozstrzygnięcie o tym, któremu z kilku współwłaścicieli należy przyznać na własność w naturze całą nieruchomość, powinno być poprzedzone rozważeniem usprawiedliwionych interesów wszystkich uprawnionych.

Ponieważ uczestnik nie brał udziału w postępowaniu, od 10 lat nie ma z nim kontaktu, nie jest znane jego miejsce pobytu, Sąd uznał, że nieruchomość KW nr (...) winna zostać przyznana na wyłączną własność wnioskodawczyni z obowiązkiem spłaty uczestnika. Wartość majątku wspólnego wynosiła 146 000 zł, dlatego należna uczestnikowi spłata wynosi 14 600 zł (1/10 x 146 000 zł); przez pomyłkę w punkcie IV. sentencji postanowienia wpisana została kwota 14 200 zł. Sąd uznał, że roczny termin jest wystarczający na zgromadzenie środków potrzebnych do spłaty. Jeżeli w tym okresie czasu nadal nie będzie znane miejsce pobytu uczestnika, świadczenie może zostać złożone do depozytu sądowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w punktach III-IV sentencji postanowienia na podstawie art. 211 i 212 kc w zw. z art. 1035 kc w zw. z art. 46 kro.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie V. sentencji na podstawie art. 520§1 kpc.

W punkcie VI sentencji Sąd nakazał pobrać od uczestnika na rzecz Skarbu Państwa z zasądzonej na jego rzecz spłaty kwotę 2 949,48 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (kosztów opinii biegłego) na podstawie art. 113 ust. 2 pkt 2) ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. - Dz. U. z 2016 r., poz. 623).